

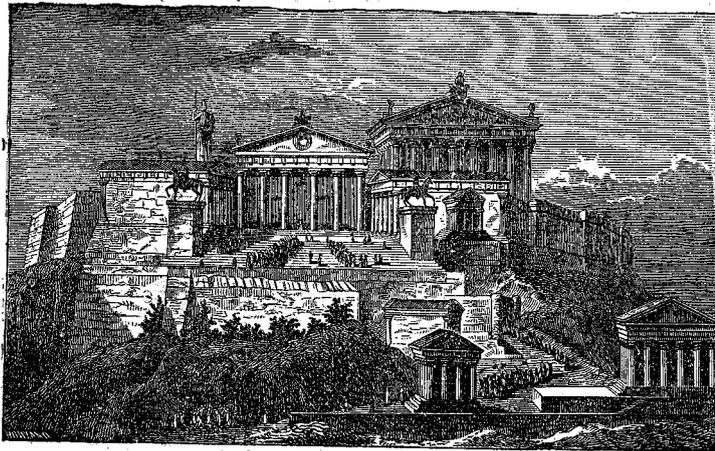
ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΕ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΤΟΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

1879

ΤΥΠΟΙΣ
29 ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ 29
ΔΟΣ ΒΟΥΛΗΣ

1879

Παρακαλούνται οι κκ. Συνδρομηταί της ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ και των ξένων Περιοδικών ν' αποστείλωσι εγκαίρως τας συνδρομάς των, όπως μη επέλθη διακοπή της αποστολής των φύλλων.

Οι εν ταῖς Ἐπαρχίαις και τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' αποστείλωσιν αὐτὴν διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ και γαλλικοῦ.

Ἄμα τῇ παραλαβῇ τῆς συνδρομῆς ἀποστέλλεται δωρεάν τοῖς συνδρομηταῖς τῆς «Ἀθηναίδος» χρωματισμένη εἰκὼν.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΑΘΗΝΑΪΣ Ἐφημερίς μετὰ εἰκονογραφειῶν, ἔτος Ε'. Ἐκδιδόμενη δις τοῦ μηνός
Ἐτησίᾳ συνδρομῇ, διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν Φρ. 3, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. 3:50
» Τόμος Α', Β', Γ' και Δ', ἑκάστος ἐν Ἑλλάδι » 3, » » 3:50

Οἱ τέσσαρες πρώτοι τόμοι ἐμπεριέχουσι εἰκόνας και περιλήψεις βιογραφειῶν διακεκριμένων ἀνδρῶν, ἤτοι στρατιωτικῶν, διπλωματῶν, αὐτοκρατόρων και ἐπισήμων προσώπων διαφόρων ἐθνῶν.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΞΕΝΑ

Lectures Illustrées pour les Enfants. Ἐκδιδόμενον ἐν Ἑλβετίᾳ εἰς φυλ. 16 σελ. κατὰ μῆνα, μετὰ 4 ἢ 5 εἰκόνων. Τιμὴ συνδρομῆς ἑτησίᾳ Δρ. 2:50

L' Ami de la Maison. Ἐκδιδόμενον ἐν παρισίοις εἰς μέγα 2ον μετὰ μεγίστων ὥραιων εἰκόνων. Τιμὴ ἑτησίᾳ συνδρομῆς Φρ. 3:—

1) Children's Friend. 2) Children's Prize. 3) Child's Companion. 4) Infant's Magazine. Ἐκδιδόμενα ἐν Λονδίνῳ εἰς φυλλάδια 16 σελίδων κατὰ μῆνα και κοσμούμενα δι' ὥραιωτάτων εἰκόνων. Τιμὴ συνδρομῆς ἑτησίᾳ ἑκάστου Δρ. 2:50

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ

Ἀνταποκριτῆς ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ,	Γ. Α. Κατσιρόπουλος
» ΣΥΡῶ	Α. Γ. Σιγαλός
» ΧΑΛΚΙΔΙ	Νικόλαος Καραπιπέρης
» ΠΥΡΓῶ	Δημ. Χαριτόπουλος
» ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,	Κ. Α. Γεράρδος. Ὅδος Γιοργαντζιλάρ ἀρ. 100
» ΣΜΥΡΝῆ	Σπ. Γαβρίλης. Γραφεῖον «Νέας Σμύρνης»
» ΜΙΤΥΛΙΝῆ	Ἐεν. Γκορτζιώτης
» ΧΙῶ	Ι. Σ. Παντελίδης.

Ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ εὐρίσκονται και τὰ ἐξῆς: ΕΡΜΗΝΕΙΑ τῶν Εὐαγγελίων Α'. και Β'. τόμος Δρ. 8. — Τὰ «Ἀπαντα τοῦ Σολωμοῦ». — «Θρησκευτικαὶ Μελέται». — «Πολιορκία και ἄλωσις Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων». — ΕΡΜΗΝΕΙΑ Κριτικὴ και Πρακτικὴ τῶν Εὐαγγελίων κατὰ Ματθαῖον και κατὰ Μάρκον. Τόμος Α'. (κείμενον πρωτύπου) Δρ. 5. — Διάφορα Γαλλικά και Ἀγγλικά συγγράμματα κ.

ΣΗΜ. Τὸ Γραφεῖον τῆς ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ εὐρίσκεται ἐν τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ, ἀριθ. 261.

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. 3:— Ἐκδιδόται δις τοῦ μηνός... 45
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ... 3:50... 261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Παρακαλούνται οἱ κκ. συνδρομηταί τῆς «Ἀθηναίδος» και τῶν ξένων Περιοδικῶν ν' αποστείλωσιν εγκαίρως τας συνδρομάς των, ὅπως μη επέλθη διακοπή τῆς αποστολῆς των φύλλων.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις και τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' αποστείλωσιν αὐτὰς διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ και γαλλικοῦ.

Εἰς τοὺς πληρόνοντας τὴν συνδρομὴν τῆς «Ἀθηναίδος» δίδεται δωρεάν χρωματισμένη εἰκὼν.

Τὸ ἔτος 1879 προσιωνίζεται εὐτυχῆς διὰ τὸ ἡμέτερον ἔθνος ἐν τμημα τοῦ ὁποῦ ἰκανοποιούμενον νῦν, διὰ τὰς πολυχρονίους και αἰματηρὰς θυσίας του, ἀποκτησὶ ἀνεξαρτησίαν ἢ στερεῖται μέχρι τοῦδε. Ἄν και οἱ πόθοι τοῦ Ἑλληνισμοῦ δὲν ἐπληρώθησαν καθολακληρίαν καθόσον ἡ ἡρωικὴ Κρήτη δὲν συμπεριελήφθη εἰς τὴν διευθέτησιν, διὰ τῆς τελευταίας ὁμῶς διεθνούς ἀποφάσεως κατὰ μέγα μέρος εἰσηκούσθησαν και ἡ Ἑλλάς αὐξάνεται κατὰ τὸ ἡμισυ τοπικῶς και οἰκονομικῶς. Τὴν αὐξήσιν τῆς ἡμετέρας χώρας χαίρειζοντες και ἡμεῖς καθήκον ἡμῶν θεωροῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐχὴν ὅπως σὺν τῇ αὐξήσει τῆ ὕλικῆ βαδίσει και ἡ θρησκευτικὴ διάπλασις τῆς κοινωνίας ἡμῶν. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐμπνεόμενοι ὑπὸ θρησκευτικοῦ ζήλου ἐνεκαρτέρησαν ἐν ταῖς στερήσεσι και ταῖς κακουχίαις και κατέστησαν τὴν πατρίδα ἐλευθεράν. Εὐτυχῶς ἡ ἐλευθερωθεῖσα γωνία νῦν εὐρύνεται ἢ εὐρύνεται αὐτὴ δέον νὰ συμβαδίζῃ διὰ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος ὅπερ σώζει τὴν κοινωνίαν ἀπὸ

ὀλεθρίων καταστροφῶν. Εἰς τὴν κραταίωσιν τοῦ αἰσθήματος τούτου δέον νὰ τείνη πᾶσα προσπάθεια νὰ ἦ δὲ αὐτὴ τὸ μέλημα των διεπόντων τὰ τοῦ ἔθνους ἡμῶν. Ἡ «Ἀθηναῖς» ἀπὸ τριῶν ἡδὴ ἐτῶν ἐξεληθούσα ἐν τῷ κύκλῳ των δημοσιογραφικῶν ὀργάνων τοιοῦτον προέθετο σκοπὸν. Ὁ σκοπὸς οὗτος οὐ τὴν ἐπιδιώξιν ἐσκοποῦμεν ἀποδυσθέντες εἰς τὴν δημοσιογραφίαν, ἔσται ὁ πολιτικὸς ἡμῶν ἀστὴρ και κατὰ τὸ ἀνατέλλον ἔτος ὅπερ εὐχόμεθα εὐτυχῆς τοῖς ἡμετέροις συνδρομηταῖς.

ΑΡΧΤΟΥ ΘΗΡΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΑΥΤΙΚΑ ΟΡΘΗ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΙΣ ΜΕΡΗ ΤΡΙΑ

Μετὰφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ

ὑπὸ Μ. Δ. ΣΑΚΚΟΡΡΑΦΟΥ.

Ἄ. Τὸ ἐκ τῷ ἀρει-σπῆλαιον τῆς ἀρκτου.

Περὶ τὸ δειλινὸν ψυχρὰς τινος ἡμέρας τοῦ μηνός Φεβρουαρίου, ὅτε ὁ ἥλιος περιβεβλημένος ὑπὸ νιφθέντος πέπλου νεφῶν, δὲν εἶχεν ἰκανὴν δύναμιν νὰ θερμάνῃ τὴν διὰ των βορειοδυτικῶν λειμῶνων πνεύσαν διαπεραστικὴν αὐραν, και ὅτε μάλιστα παχὺ στρώμα πάγου, πρᾶγμα λίαν ἀσύνθητος εἰς Ἀρκανσῆς, ἐκάλυπτε τοὺς ποταμούς, τρεῖς ἄνδρες ἀνεβίβωντο ἐπὶ των κύκλῳ των πηγῶν βύκαός τινος ἀποκρήμων κλιτύων, ἐκλέγοντες τὰς τραχυτάτας και μέλλον ἀπροσίτους ἀτραποὺς, αἵτινες ἠδύναντο νὰ εὐρεθῶσι καθ' ἅπασαν τὴν περισχὴν ἐκείνην ἂν και πολλὰκις στενωποὶ δ-μυλοῦ ἐδάφους ἐκείνου πρὸ αὐτῶν, ἐπιμόνως ὁμῶς παρεπερύνοντο παρ' αὐτὰς, και ἐζήτουν πάλιν τοὺς παγετωδέστατους και ἀγριωτάτους βράχους, ἀπὸθεν τρυχεῖς, ἔγκοι λίθων ἀποκοπτόμενοι και καταπίπτον-

τες υπό παράδοξα σχήματα θίστων αδύνατον σχεδόν την πρόοδον αὐτῶν.

Οἱ τρεῖς θηρεῖται, διότι ἄλλοι ἄνθρωποι δὲν ἠδύναντο νὰ ζητήσῃ τι εἰς τοιοῦτο χάος βράχων, ἀπειχόν ἀλλήλων βήματα τινα, προσεγγίτικος ἐρευνῶντες τὸ ἔδαφος καὶ τὰ φυτὰ ὅθεν διήρχοντο καὶ προσχώρουν βραδύταται Αἰφνίς καυγὴ τοῦ ἑνός, τούτων, τοῦ Ἰνδοῦ, (διότι οἱ ἄλλοι δύο ἦσαν λευκοὶ) ἐπέλυσε τὴν προσοχὴν τῶν συντρόφων του, αἰτίνες ἐκ τῶν σημείων καὶ τῶν κινήσεων του, ἐλάσσοντες, ἀνιέρει, ἤρχισαν νὰ κατέρχωνται, ὅπως ἴδωσι τί τὸ ἀνακαλυφθῆν.

Ὁ Ἰνδὸς ἦτο νεαρὸς καὶ δραστήριος, τριακονταετῆς περίπου τὴν ἡλικίαν, ὑψηλὸς καὶ εὐχρῆς, ἅμα δὲ καὶ εὐπαγῆς τοῦλάχιστον, ἐκ τοῦ γυμνοῦ βραχίονος, τοῦ ἀποκαλυφθέντος ὑπὸ τὸ μάλλινον κάλυμμα του, ὅπως νεύση πρὸς τοὺς ἄλλους, ἐπεφαίνετο παράδοξος ἰσχύς μυῶνων καὶ νεύρων.

Αἱ κνήμαι του ἐκαλύπτοντο ὑπὸ δερματίνων περσεκελίδων, εἰς δὲ τοὺς πόδας του ἐφόρει τὰ ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης ἐγγχώρια σανδάλια, μοκασίη καλούμενα· ἀλλ' ὁ κυνηγετικὸς αὐτοῦ χιτῶν, συγκείμενος ἐκ λεπτοῦ ἰνδοστικτοῦ ὑφάσματος, συνέκρατετο μόνον ὑπὸ τοῦ ζωστήρος του· διότι κατέπιπτεν εἰς λωρίδας ἐπὶ τῶν ὤμων του. Ἡ κεφαλὴ του ἦτο ἀσκεπῆς, ἡ μακρὰ καὶ μελανὴ κόμη του καθήρχετο ἐπὶ τοῦ μετώπου καὶ τῶν κροτάφων του, τὸ δὲ πρόσωπόν του ἔνεκα τῶν συνήθων ἀπδῶν χρωματισμῶν οὐδδῶως ἐφαίνετο, ἀλλὰ μόνον ἡ ἀμαυρὰ καὶ χαλκώδης χροιά του, ἐξ ἧς ζεῦγος σκινθηροβλοῦντων ὀφθαλμῶν ζωηρῶς διεφαίνοντο. Ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ αὐτοῦ ὤμου ἀνεπαύετο τὴ μακρὸν βραδωτόν του, ἀπὸ δὲ τοῦ ζωστήρος ὑπὸ τὸ κάλυμμα του ἐκρέματο πέλεκυς, τόμαχῶ, καὶ κασσινότερινον κύπελλον.

Οἱ δύο αὐτοῦ σύντροφοι ἐγεθύνοντο ὅπως καὶ αὐτὸς, πλὴν ὅτι αὐτοὶ μὲν ἐφόρουν δερματίνους κυνηγετικούς χιτῶνας, τὰς χλαίνας ἔχοντες ἐρριμμένας ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ ὅτι ὁ μὲν εἰς τούτων, ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα καὶ ἰσχυρὸς, ὃν ἡ ξανθὴ κόμη κατεδεικνυεν ἐκ τῶν βορείων μερῶν τῆς Ἀμερικῆς καταγόμενον, ἐφόρει τραχὺ τι καὶ τρίχινον κάλυμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βαναύσως κατεσκευασμένον ἐκ δερματος πολιτικῆς ἄρκτου, καὶ βαθείως κατερχόμενον ἐπὶ τοῦ μετώπου του, ὃ δὲ σύντροφός του, ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ ὁποίου ἐκρέματο βραχὺ Γερμανικὸν βραδωτόν ὑπὸ τελαμῶνος, ἐφόρει μάλλινον νυκτικὸν σκουφῶν, ὡς κάλυμμα κεφαλῆς.

Συνειδησμένοι δὲ εἰς τὰ δύσβατα μέρη, καθήρχοντο ὀρμητικῶς τοὺς κρημνοὺς, πηδῶντες ἀπὸ βράχου εἰς βράχον, καὶ ταχέως ἐφθάσαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἰνδοῦ, ὅστις ἴδων, ὅτι τὸ σημεῖόν του ἐνοήθη ὑπὸ τῶν συντρόφων του, ἀνέμενεν αὐτοὺς τυλιχθεὶς καλῶς εἰς τὴν χλαϊνάν του. Ἀφοῦ δὲ ἐκείνοι ἐφθασαν, ὅπου αὐτὸς ἴστατο, ἐξέτεινε καὶ πάλιν τὴν χεῖρά του, καὶ δείξας πρὸς τὸ ἔδαφος καὶ πρὸς τινὰς μικροὺς θάμνους, πρὸ μικροῦ συγκετριμμένους, εἶπε· « Ἡ ἄρκτος ἀγαπᾷ

τὴν σασσάφραν, διότι κάμνει ἀπαλὸν κρεββάτι· ἐὰν δὲ καιρὸς ἦτο θερμὸς, θὰ ὑπῆρχε κάποιον ἰχνὸς ἀπ' ἐδῶ ἕως εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ὕδατος. »

« Ποιὸς ἔξυρει, Τεσακὲ, ἐὰν δὲν τὴν ἐπιτύχωμεν πούθεν; » εἶπεν ὁ ὑψηλὸς κυνηγὸς, ἐνῶ παρορμητικῶς παρετήρησε τὰ σημεῖα, ἀτὶνα προσέδιδον τὴν κατοικίαν ἄρκτου ἐκεῖ πησίον. « Ἀλλὰ ποῦ νὰ ἦναι, ἀρά γε αὕτη ἡ μάθη κυρὰ μας; ἡ θύρα τοῦ παλατιοῦ της θὰ ἦναι κάπου ἐδῶ πλησίον, καὶ ὅμως δὲν βλέπω σπήλαιον. »

« Ἰδοὺ! » εἶπεν ὁ Ἰνδὸς, δεικνύων ὀπῆν τινα κάτωθεν αὐτοῦ, κατὰ κάθετον γράμμην, καὶ μόλις χωροῦσαν εὐσωμὸν τινα ἄνδρα.

« Καὶ πόθεν θὰ καταβῶμεν; » ἠρώτησεν ὁ Γερμανὸς, προκύπτων πρὸς τὸ στόμιον, καὶ προσπαθῶν νὰ ἴδῃ κάτω. « Ὡ, νὰ πρ' ἡ κατάρα! αὐτὸ εἶναι πολὺ βαθύ, καὶ τὸ σκότος εἶναι πυκνόν. » Ταῦτα εἰπὼν ἔρριψε γάλικα, οὐτινος ὁ ὑπόκωφος ψιθυρισμὸς καὶ τὸ πάφλασμα ἀπέδειξαν, ὅτι ἔπρσεν ἐντὸς ὕδατος.

« Νερό, ἐκεῖ κάτω; » ἀνέκραξεν ὁ Ἀμερικανὸς, ἐνῶ προσέκλινεν ἀκροαζόμενος. « Καὶ κάμποσον βαθύ. Ὁ διάβολος νὰ μὲ πάρῃ, ἂν ἐμβῶ ἐκεῖ μέσα, καὶ ἂν ἤξευρα ἀκόμη, ὅτι ἡ κυρὰ αὐτῆ εἶναι θρεμμένη με τὰς βαλάνους τοῦ δάσους τοῦ Ἀρκανσᾶ. Ἀλλὰ δὲν πιστεύω νὰ ἦναι ἄρκτος αὐτοῦ μέσα, διότι ἡ γραῖα φίλη μας δὲν θὰ ἦτο τὸσόν μωρὰ, ὥστε νὰ ἐκλέξῃ ὑγρὸν κρεββάτι, ἀφοῦ ἐδῶ ὀλόγουρα ὑπάρχουσι τόσα ἄλλα στεγνά. »

« Ἡ ἄρκτος εἶναι πονηρὰ, » ἀπεκρίθη ὁ Τεσακὲ, βίπτων καὶ ἄλλον λίθον καὶ ἀκροαζόμενος τὸν ἦχον, « πονηροτάτη κατορθώνει νὰ εὐρίσκη τόπον, ὅπου νὰ ἦναι ἀσφαλῆς καὶ στεγνὴ, ἀλλ' ὁ λευκὸς βλέπω, κυττάζει τὰ σύννεφα, ἐνῶ ἔπρπε νὰ βλέπῃ πρὸς τοὺς πόδας του. Δὲν παρατηρεῖτε, ὅτι εἶναι σπασμένος ὁ κλάδος ὅπου ἐστέκετο; »

« Ἀλήθεια, » εἶπεν ὁ Ρέδχαμ, ὅστις ἀναβλέψας παρετήρησε μεμαραμμένην κάπως σασσάφραν, κειμένην δὲ πρὸς τὸ στόμιον τοῦ φρέατος, « ἡ ἄρκτος θὰ ἐσταθῆ ἐδῶ, καὶ τοῦτο εἶναι ἀρκετὰ φανερόν σημεῖον, ὅτι εὐρίσκεται ἐκεῖ μέσα. Ἀλλὰ νομίζω, ὅτι δὲν θὰ ἐμπορέσωμεν τόσον εὐκόλως νὰ τὴν ἐνοσχλήσωμεν καὶ ἂν τὴν φρονεῦσωμεν, πρᾶπει νὰ τὴν ἐκβάλωμεν κομμάτια, διὰ νὰ καταβῶμεν δὲ κάτω πρὸς ἐπίσκεψίν της, θὰ ὑπάγουν ἄλλοι αἱ χεῖρές μας καὶ ἄλλοι οἱ πόδες μας. »

Ὁ Τεσακὲ οὐδδῶως ἀποκριθεὶς παρετήρησε προσεκτικῶς ἐκεῖ περὶ πρὸς στιγμὴν, ἔπειτα δὲ ἀναρρήχθηθεὶς ἐπὶ τινος νέας καὶ λεπτῆς καρυᾶς, ὠραίας καὶ περὶ τοὺς τεσσαράκοντα πόδας ὑψηλῆς, μόνον δὲ ὀλίγου πόδας χονδρῆς, κατεχείρισε διὰ τοῦ τομαχῶ, καὶ μετὰ τινα κτυπήματα κατέβαλεν αὐτὴν, ἥτις καὶ κατέπεσε πλησίον τῶν δύο ἄλλων κυνηγῶν· καθάρισας δὲ τὸ δένδρον ἐκ τῶν κλάδων, τοὺς ὁποίους ὅμως ἀπέκοψεν ἐξ περίπου δακτύλους μακρὰν τοῦ στελέχους, καὶ τῇ βοήθειᾳ τοῦ Γερμανοῦ, πρᾶκτα ἐνοή-

σαντος ἐπὶ τίνι σκοπῷ ἐμελλε νὰ χρησιμεύσῃ, κατεβίβασε τὴν αὐτοαρχεῖως σχηματισθεῖσαν κλίμακα ἐντὸς τοῦ σπηλαίου. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἀτέλεχος ἦτο μακρότερον τοῦ δένδρου, ἐκβαλόντες πάλιν ἔξω, ἀπέκοψαν αὐτὸ ἕως ὀκτῶ δακτύλους κατώθεν, καὶ οὕτω πρᾶκτομᾶσθησαν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ σπήλαιον.

« Λοιπὸν, Ρέδχαμ, δὲν θὰ ἔλθῃς μαζί μας κάτω, » ἠρώτησεν ὁ Γερμανὸς παραιτῶν τὴν χλαϊνάν καὶ τὴν πυριτοβολοθήκην του, στερεῶνων δὲ καὶ τὴν ἐκ κέρατος πυριτοθήκην σφιγκτὰ εἰς τὸ σῆμα τοῦ δια λωρίου. « Θὰ εἴμεθα ὠραιότατα, καὶ θὰ ἦναι ἁμαρτία νὰ σὲ ἀφήσωμεν ἐδῶ ὀλομόναχον. »

« Δὲν φθονῶ διόλου τὴν τύχην σας, Βέρνερ, » ἀντεῖπεν ὁ Ρέδχαμ, πυροβολίζων διὰ τοῦ χαλύβος συγχρόνως. « Κατάβα κάτω, καὶ φέρε μου πρὶν νυκτώσῃ κανὲν κομμάτι ἄρκτου, διότι τὸ τελευταῖον κομμάτι τοῦ κρέατος ἐφάγωμεν σήμερον πρὸ πρῶν, καὶ εἶμαι ἀποθαρμμένος τῆς πείνης. Ἐγὼ θὰ σᾶς διατηρῶ ἐν τῷ μεταξὺ καλὴν φωτίαν, καὶ θὰ φυλάττω τὴν εἴσοδον. »

Ὁ Τεσακὲ ἀπέβαλε τὴν χλαϊνάν του καὶ ἔλαβεν ἐκ τῆς πυριτοβολοθήκης βραχὺ τι καὶ χονδρὸν κνήριον, βαναύσως κατεργασμένον ἐξ ἀγρίου κιτρίνου μελισσίου, ἐνῶ ὁ Βέρνερ ἐξετύλιξεν ἐκ τῆς χλαϊνῆς τοῦ ὁμοῖον μὲν τεμάχιον, μεγαλείτερον ὅμως. Τότε ὁ Ἰνδὸς προσδέσας τὸ μικρὸν κυνηγετικὸν του ἐγχειρίδιον σφιγκτότερα, ἔθεσε τὸ βραδωτόν του πρὸς τὸ πῦρ, ὅπερ εἶχεν ἤδη ἀναφθῆ λαμπρῶς ὑπὸ τῶν πεπειραμένων χειρῶν τοῦ Ρέδχαμ.

« Λοιπὸν, ἐγὼ πρᾶπει νὰ λάβω τὸ ὄπλον μου; » εἶπεν ὁ Βέρνερ, βλέπων τὸν Τεσακὲ ἐτοιμαζόμενον νὰ ἐκστρατεύσῃ ἄνευ πυροβόλου.

« Ὁ Τεσακὲ ἔχει μακρὸν σπῆλαιον, καὶ ἐν ὀφθαλμῷ ἀναστυρῆ εἶναι τέσσαρες πόδας μακρότερος, » ἀπήντησεν ὁ Ἰνδός.

« Ἐὰν ἡ φωλεὰ αὐτῆ ἦναι τόσου στενὴ, ὅσον ἡ τελευταία, ὅπου ἐσῦρθημεν ἄμα, » εἶπεν ὁ Βέρνερ γελῶν, « καὶ τὸ ἰδιόμοιόν μου εἶναι ἐπίσης μακρὸν διὰ ξαναγάμισμα· ἀλλ' ἡμεῖς ἡμεῖς Τεσακὲ, ἡ ὠρα ἡ καλή! θὰ δεῖξωμεν εἰς τὸν παλιόκοπον μας αὐτὸν ἐδῶ, ὅτι δὲν φοβοῦμεθα ἀπὸ τὴν πρόσωπον τοῦ ἄρκτου, καὶ μὲ νερὰ εἰς τὸν πᾶτον· ἐὰν ὑπάρχῃ ἐκεῖ μέσα ἄρκτος, θὰ ἔχωμεν κρέας ἀπόψι, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἔχομεν μεγάλην ἀνάγκην. »

Ταῦτα εἰπὼν ἠτοιμάσθη νὰ καταβῆ πρῶτος κάτω, μετὰ τὸ βραδωτόν του κρεμασμένον εἰς τὸν ραχίν. Ὁ Τεσακὲ ὅμως ἐκράτησεν αὐτὸν ὀπισθεν εἰπὼν, ἐνῶ ἐδείκνυε τὸ στόμιον τοῦ πυριβόλου, καὶ ἐκίνει τὴν κεφαλὴν.

« Ὁ λευκὸς ἔχει τὴν ὀπισθοφυλακίαν. Ὁ Τεσακὲ θὰ καταβῆ πρῶτος, καὶ ἐὰν ὁ ἀδελφός μου αἰσθάνηται κλίσειν, ὅταν θὰ εἴμεθα ἐκεῖ κάτω, ἀς δεῖξῃ τὴν λαμπάδα του πρῶτος εἰς τὴν ἄρκτον, καὶ τότε ἔσομεν ὅτι οὐδεμίαν ἀναμείβειν ἀπάντησιν ἐγείνεν ἄφαντος ἐν τῇ ὀπῇ τοῦτον, δὲ πρᾶκτα ἀπαρηκολούθησαν

ὁ Βέρνερ, πρὸς ὃν ὁ Ρέδχαμ μόλις ἔλαβε καιρὸν νὰ εἴπῃ.

« Πρόσεχε, Βέρνερ, πρόσεχε! μὴ τραβήξῃς, ἐὰν δὲν ἦται βέβαιος περὶ τῆς βοῆς σου, καὶ ἐνθυμοῦ, ὅτι εἰς τοιαῦτα σπήλαια, ἡ σφαῖρα ἀφίνει τὸν σωλῆνα μὲ ἀξιοθαύμαστον εὐκολίαν καὶ ταχύτητα, καὶ ὅτι εἶναι δυσκολώτατον νὰ ξαναγεμίσῃς καταλλήλως, ὅταν μάλιστα ἔχῃς νὰ κάμῃς μὲ πληγωμένην ἄρκτον. »

Ὁ Βέρνερ νεύσας καὶ πάλιν εἰς αὐτὸν, ἀνέκραξε « καλὴν ἐνταύθισιν, » καὶ ἐν τῷ ἅμα ἐγένετο ἄφαντος εἰς τὸ στενὸν γάσμα, προσέχων πολὺ εἰς τὸ βραδωτόν του ἵνα μὴ ἐξ ἀπροσεξίας ἐκπυροκορηθῇ.

[Ἔπεται συνέχεια.]

ΜΕΓΑΛΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ

Β'.

Κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους τῆς βωμαικῆς αυτοκρατορίας, ἡ φιλολογία μεγάλως ἐξέπεσε, καὶ πολλὰ καλαὶ συλλογαὶ βιβλίων διεσκορπίσθησαν ἢ ἀπώλοντο δι' ἀμέλειαν. Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἔπαυσε λαλουμένη ἐν Ρώμῃ, καὶ ἡ πρὸς καταπτώσιν ὀρμὴ ἔληξεν ἐν ταῖς βαρβαρικαῖς ἐπιδρομαῖς. Περίοδος γενικῆς ἀμαθείας ἠκολούθησε, καὶ ἡ τέχνη σχεδὸν ἀπώλετο. Κατὰ τοὺς σκοτεινοὺς τούτους αἰῶνας, τὰ βιβλία ἐρρίπτοντο ὡς ἀχρηστα σκευῆ, ἡ ἐπιστήμη ἦν σχεδὸν ἀγνωστὸς καὶ ἡ μάθησις, ὅσον καὶ ἂν ἦν λεπτιμὴ καὶ κεκοσμημένη διὰ τῆς τέχνης, ἀπεδείχθη ἀνίκανος νὰ καταβάλῃ τὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν βαρβαρότητα. Κατὰ τὰς ζοφεράς ταύτας ἑκατονταετηρίδας ἡ ἱστορία τῶν βιβλιοθηκῶν ἐμυθώθη ὡς πρὸς τὴν Εὐρώπην, καὶ τὰς ἔχομεν ἀπιστεύτους διηγήσεις περὶ τῆς ἐκτάσεως ἀραβικῶν βιβλιοθηκῶν ἐν Καίρῳ καὶ Τριπόλει.

Αἱ τέσσαρες ἢ πέντε ἑκατονταετηρίδες πυκνῆς ἀμαθείας ὅμως, παρήλθον, καὶ ἡ μικρὰ ζύμη τῆς χριστιανισμοῦς κητώθησε, ἐνθα ἡ τέχνη καὶ ἡ μάθησις ἀπέτυχον, νὰ ἀναπτύξῃ τὸν ὄγκον τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰδωλολατρίας. Καθόσον ἡ χριστιανισμὸς ἤρξατο νὰ διαπερᾷ τὴν πυκνὴν μάζαν τοῦ εἰδωλολατρικοῦ βαρβαρισμοῦ, ἡ φιλολογία ἀφύπνισθη, καὶ τὰ βιβλία ἤρξαντο νὰ ζητῶνται· χειρόγραφα τὰ ὁποῖα εἶχον κρυβῆ ἢ παραγνωμισθῆ ἤχθησαν εἰς φῶς. Πρῶτοι οἱ μοναχοὶ ἦσαν οἱ μεγάλοι συλλέκται. Σφοδρὰ ἠγέθη διαφωνία ὡς πρὸς τὸν ἀφειλόμενον ἔπαινον εἰς τοὺς καλογῆρους διὰ τὴν διατήρησιν ἢ φύγον διὰ τὸν ἀκρωτηριασμὸν τῶν χειρογράφων. Οὐδδῶως δύναται ν' ἀμφισβητηθῇ ὅτι τὸ πλεῖστον ὅπερ ἔχομεν ἐκ τῆς ἀρχαίας φιλολογίας περιήλθεν εἰς ἡμᾶς διὰ τῶν μοναχῶν, ἐνῶ εἶναι ἐπίσης βέβαιον ὅτι κατέστρεψαν καὶ ἠκρωτηρίασαν πολλὰ ἐκ τῶν ἀρχαίων κλασικῶν φιλολογικῶν ἔργων ὅπως μεταχειρισθῆσαι τὰς περιγραμμάς εἰς τὰς ἀνοήτους αὐτῶν διηγήσεις. Τὰ χειρόγραφα εἰσεχώρησαν εἰς τὰς μονὰς, αἰτίνες ταχέως κατέστησαν ἐπίσημοι διὰ τὰς συλλογὰς τῶν. Ἐὸ παράδειγμα αὐτῶν ἠκολούθησαν μεγάλα πόλεις, ἐντεῦθεν δὲ αἱ μεγάλα

βιβλιοθήκαι τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων ἐσχηματίσθησαν. Ἐν ταῖς πρώταις μοναστηριακαῖς βιβλιοθήκαις ἡ Ἀγγλία κατεῖχε τὴν πρώτην θέσιν, πρωτεύουσης μεταξὺ τούτων τῆς τῆς Κανταβρυγίας. Ἡ βιβλιοθήκη αὐτὴ ἦτο οὐ μόνον πλούσια εἰς θεολογικά ἔργα, ἀλλὰ καὶ εἰς συγγράμματα Ἀγγλῶν χειρογράφων καὶ εἰς τὴν

λαϊῶν βιβλίων εὐρηται ἐντάυθα (ἐν Ἀγγλίᾳ). Ἡ πρὸς τὰ βιβλία διάθεσις ὁμοῦ κατέστη γενικὴ, καὶ εὐπαιδευτοὶ ἄνδρες συνήγαγον τὰς συλλογὰς αἰτίνες ἐφήμισαν τὴν Ρώμην, τὴν Φλωρεντίαν, τὴν Νεάπολιν, τὴν Ἑνετίαν, τὴν Βιέννην καὶ τοὺς Παρισίους. Πολὺ πρὸ τούτου — κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς 15 ἑκατονταετη-

Ὁ Στρατηγὸς **ROBERTE**

γαλλικὴν φιλολογοῖαν. Ὁ Ἀλκουίνος, γράφων εἰς τὸν Κάρολον τὸν μέγαν, ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπισκεφθῆ πάλιν τὴν Ἀγγλίαν ἕνεκα τῶν «πολλῶν αὐτῆς βιβλίων, ἅτινα ἑσπάρησαν τόσον ἐν Γαλλίᾳ.» Ὁ Ἐρασμος λέγει: «Εἶναι θαυμαστὸν ὅποιος θησαυρὸς πα-

ρίδας.—Κάρολος ὁ μέγας ἰδρύσει βιβλιοθήκην ἐν Λυῶν, ἡ δὲ βιβλιοθήκη τῆς Ὁξωνίας ἰδρύθη ὑπὸ τοῦ Ριχάρδου Βούρη, ἐπισκόπου τοῦ Durham. Ἐπὶ πόσον ὁ σχηματισμὸς τῶν μεγάλων τούτων βιβλιοθηκῶν ὤθησε τὴν ἐφεύρεσιν τῆς τυπογραφίας

διὰ τῆς μεγάλης αὐξήσεως τῆς ζήτησεως τῶν βιβλίων, εἶναι ἀντικείμενον ἐρευνῆς. Ἀλλ' ἡ μεγάλη αὐτὴ ἐφεύρεσις, ἐν ἔτει 1465, ἐπλασε νέαν ἐποχὴν ἐν τῇ φιλολογοῖᾳ καὶ κατέστησε τὸν σχηματισμὸν τῶν βιβλιοθηκῶν εὐχερῆ καὶ βέβαιον. Μεταξὺ τῶν πρώτων ἐπιωφεληθέντων ἐκ τῆς προσθηκῆς τετυπωμένων βιβλίων εἰς τὰς χειρογράφους αὐτῶν συλλογὰς ἦτο τὸ

πλειότερους τῶν ὅσων οἰαδήποτε ἄλλη πόλις παρήγε· ἡ Ρώμη ἤρχετο δευτέρα παράγουσα 925, εἶτα οἱ Παρισίοι 751, ἡ Κολωνία 530, καὶ ἡ Ἀγγλία 141 τόμους, ἐξ ὧν τὸ Λονδίον ἐδημοσίευσε 130, ἡ Ὁξωνία 7 καὶ ἡ *St Albans* 4. Ἡ Βατικανὴ βιβλιοθήκη ἐπὶ πολλὸν χρόνον κοινῶς ἐθεωρεῖτο ὡς ἡ μεγίστη τῶν ἐν τῷ κόσμῳ. Νῦν περι-

Βατικανόν. Τοῦτο ἀφείλεται πρὸ πάντων εἰς τὸν περρωτισμένον ζῆλον Νικολάου τοῦ Ε', ὡς δὲ καὶ εἰς τὴν δραστηριότητα ἣν ἐδείξαν οἱ Ἴταλοι εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς νέας ἐφευρέσεως. Ἡ Ἑνετία ἔλαβε ἀποφασιστικὴν πρωτοβουλίαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς νέας τέχνης διαρκούσης τῆς πρώτης πενητηκονταετηρίδος τῆς ἀνακαλύψεως αὐτῆς, παράγουσα μέχρι τοῦ ἔτους 1500 οὐχὶ ὀλιγωτέρους τῶν 2835 τόμων, ἧτοι τρεῖς

λαμβάνει περὶ τὰς 100,000 τυπωμένους τόμους καὶ περὶ τὰς 30,000 χειρογραφοῦς. Ταῦτα εἰσὶν ἀποτεθειμένῃ ἐν μεγαλοπρεπέσι στοαῖς κεκοσμημέναις δι' ὠρῶν τειχογραφιῶν. Ἡ Βατικανὴ βιβλιοθήκη εἶναι περίπου τὸ ἐν δέκατον κατὰ τὴν ἔκτασιν ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν τόμων τῆς τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου καὶ σημασίαν ἐκείνης τοῦ Βατικανοῦ, ἦν ἡ Ἀμβρόσιανὴ Βιβλιοθήκη ἐν Μεδιολάγῳ, ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Ἀγ.

Μάρκου εν Ένετία, και ίδια ή μεγαλοπρεπής Ουρβιανή βιβλιοθήκη. Αυτή ιδρύθη υπό ενός των δουκών του Ουρβίνου, οτινες ύψηλην κατέχουσι θέσιν εν τή ιστορία της Ιταλίας ως πρoστάται των γραμμάτων. Έχει το ήμισυ της εκτάσεως επέρας βιβλιοθήκης εν Ρώμη, της του Casanata, περιεχούσης 200,000 τόμους. Τα Έλληνικά χειρόγραφα τα συλλεχθέντα υπό του Πάπα Ζαχαρίου, εισι μεταξύ των κυριωτέρων θησαυρών της Βατικανής Βιβλιοθήκης, αυξηθείσης μεγαλως συνεπεία του λαμπρού δώρου του υπό του Καρδινάλεως Μαίτου γενομένου τώ 1855. Μεταξύ των μεγάλων μεσαιωνικών βιβλιοθηκών δευτέρα κατά την ή επιρροή αυτών έφερον εις την καθίδρυσιν του κολεγίου και της ακαδημίας των επιστημών και της φιλολογίας δι' ή μικρά πόλις έτι και νυν φημιζεται.

Η βιβλιοθήκη της Φλωρεντίας είναι μεταξύ των πρώτων εν Ιταλία ιδρυθείσα υπό του Λαυρεντίου, επλουτίστη υπό πολλών άλλων μελών της οικογενείας των Μεδίκων. Περιέχει την πολύτιμον συλλογήν των χειρογράφων την καλουμένην Λαυρεντιανήν, συν και άλλους Έλληνικούς, Λατινικούς, Ιταλικούς, Έβραϊκούς και Ανατολικούς χειρογρ. Ταύτα περιεκλείονται εν τώ κομφώ οικοδομήματι το όποιον ήρχισε μεν ο Μιχαήλ Άγγελος συνετέλεσε δε ο Βαζάρης.

Μεταξύ των μεσαιωνικών βιβλιοθηκών ή υπό του Κορβίνου βασιλέως της Ουγγαρίας τώ 1490 σχηματισθείσα, εκτήσατο μεγάλης φήμης. Ου μόνον τα βιβλία συντηρήθησαν μετά μεγάλης φροντίδος και κρίσεως, αλλά αξιοσημείωτοι προσπάθειαι κατεβλήθησαν προς παραγωγήν των ωραιωτέρων επιδέσεων. Η μεγαλοπρεπής αυτή συλλογή κατεστράφη κατά την Τουρκικήν πολιορκίαν τώ 1627, όποτε τα βιβλία κατεσχίσθησαν γάριν των χρυσών και αργυρών κοσμημάτων των επικαλυμμάτων αυτών. Ηλιζον οι πεπαιδευμένοι επί πολυν χρόνον ότι πολλοι Κορβινιοι θησαυροί ήσαν αποθεμαμένοι εν τή βιβλιοθήκη του Σεραγιού εν Κωνσταντινουπόλει. Πρό τινων όμως έτών ή ιδέα αυτή εξέλιπεν ως εκ της ερεύνης της γενομένης εν τή βιβλιοθήκη του Σουλτάνου υπό σοφών Γερμανών, οτινες εύρον ότι παν ό,τι απέμενεν εκ των περιφώνων Κορβινιανών βιβλίων ήσαν μία περίπου δωδεκάς λίαν γνωστών χειρογράφων.

Η Γερμανία επίσης κατέστη πλουσία εν βιβλιοθήκαις και ό κληρος της Άγγλικής Εκκλησίας διετάσσετο να θέτη Ίεράς Γραφάς, « Εκ του μεγίστου τόμου εις ός πάντας οι ενοοίται να δύνανται εύκόλως να προστρέχωσιν». Αι Γραφαί αυται δεδευμένοι δι' αλύσεως επί σκιμποδος, φαίνονται έτι και σήμερα εις πολλάς αρχαίας Εκκλησίας. Η εισαγωγή αυτών μολαυτάτα όλοσχερώς έμποδίσθη από της αναβάσεως εις τον θρόνον της βασιλίσσης Μαρίας, εις ήν ή ανάγνωσις της Γραφής υπό του λαού ούδόλως ήν εύρεστος. Η ανάγνωσις αυτής της ίδιας Γραφής όμως, παρήγαγε τσαούτην μεταβολήν εν ταις διανοίαις του Άγγλικού λαού, ώστε δωδεκάδες Μαριών, δεν θα είχαν πλείονα ισχύν να ανάψωσι πάλιν τας πυράς του

Σμύθφειδ ή δσον ό Πάπας να έμποδίση τον λαόν της Ιταλίας του να ανυψωθή εις πνευματικόν φωτισμόν υπό της θείας Πρανοίας υπό του αυτού ζωοποιού βιβλίου.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΡΟΒΕΡΤΣ

ηγούμενος της διαβάσεως την διόδον του Κουρδνμ-μοίρας.

Ο στρατηγός Ρόβερτς, ού την εικόνα παρατιθεμεν, είναι εις εκ των διακριθέντων νυν εν τώ κατά των Αφγανών πολέμω της Άγγλίας. Έχει στρατιωτικήν υπηρεσίαν είκοσι έτών υπηρετήσας εν πολλαίς μάχαις. Εν τή πολιορκία του Δέλχι απέκτησε το παράσημον της Βικτωρίας δια προσωπικήν ανδρείαν διαπεράσας δια της σπάθης σημαιοφόρον τινα και καταλαβών την σημαίαν ήν έφερον. Υπηρέτησε εν τώ κατά της Αδυσσηνίας πολέμω, και εν άλλοις πολέμοις της Άγγλίας διεκρίθη λαβών το παράσημον του λουτρού.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

Κατά το οικονομικόν έτος το λήξαν την 30 Ιουν. 1878 τα έσοδα του Ηνωμένου Αμερικανικού Κράτους ανήλθον εις 257,763,878 δολλ. τα δε έξοδα επί την αυτήν περίοδον εις 236,964,326 κατελείφθη όθεν περίσσευμα 20,797,551 δολλ.

Σύνολον το γρως των Ην. Πολιτειών ανέρχεται εις 2,272,626,824 δολλ. άσαιρευμένων δε των εν τώ ταμείω μετρητών είναι μόνον 2,027,414,325 δολλ.

Η εξαγωγή των επιτοπιών προϊόντων και έμπορευμάτων ανήλθεν εις την αξίαν 680,709,268 δολλ. ή δε των ξένων έμπορευμάτων εις 14,156,498 ώστε το σύνολον ήν 694,865,766 δολλ. Η εισαγωγή ανήλθεν εις την αξίαν 437,051,532, ώστε ή εξαγωγή ήν υπερτέρα της εισαγωγής κατα 257,814,234 δολλ.

Το ναυτικόν των Ην. Πολιτειών αριθμεί χωρητικότητα τόνων 4,212,764. Τα εισελθόντα εις λιμένας των Ην. Πολιτειών πλοία κατά το ως ανωτέρω έτος ανήλθον εις 30,796. Εκ των εισελθόντων τούτων πλοίων 10,599 ήσαν Αμερικανικά.

Ο στρατός των Ην. Πολιτειών ανέρχεται εν συνόλω εις 24,761 άνδρας. Εκ τούτων 7,829 αποτελούσι το ιππικόν, 2,630 το πυροβολικόν, 11,205 το πεζικόν, 199 δε το μηχανικόν, οι λοιποί επιτελούσι διαφόρους κρατικάς ή οικονομικάς υπηρεσίας. Ο προϋπολογισμός του υπουργείου των Στρατιωτικών, ανέρχεται εις 29,335,727 δολλ.

Το ναυτικόν της Κυβερνήσεως δαπανά εν συνόλω 14,562,381 δολλ. διατηρουμένων δια του ποσού τούτου τεσσαράκοντα έπτά ατμοκινήτων και πέντε ιστιοκινήτων πλοίων. Δια την ναυτικήν σχολήν δαπανώνται 186,694 δολλ. Δια τον μισθόν του προσωπικού του ναυτικού δαπανώνται 7,350,000 δολλ., δια δε ύδρυγραφικάς εργασίας 46,000 δολλ.

Ο ΠΛΑΝΗΣ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ ΤΗΣ ΑΡΑΒΙΑΣ

Βαφείς τις εκ Σιδώνος, εκ της επιμελούς αναγνώσεως της Γραφής, παρεδέξατο πρό τινων έτών την αλήθειαν αυτής. Εκ της Σιδώνος προς καιρίτονα προαγωγήν της εργασίας του μετέβη εις πόλιν τινα παρά τον Ιορδάνην. Εξηκολούθει εκεί την ανάγνωσιν της Γραφής, προς την όποιαν ειχε προσούτον άρρωσθη ώστε έπέσυρε την προσοχήν των γειτόνων του. Δια της επιρροής του πολλοί εκ της πόλεως εκείνης έπεχειρήσαν την έρευναν των Γραφών, και έσηματίσθη και σχολειόν και τόπος λατρείας εν τή πόλει εκείνη. Είς εκ των φίλων αυτού ήτον έμπορος και έσυνειθίζε να μεταβαίνει από καιρού εις καιρόν εις την προς ανατολάς του Ιορδάνου έρημον να έμπορεύηται μετά των Βεδουίνων, έφιλοξενείτο δε ότε παρ' αυτοίς υπό του αρχηγού φυλής τινος εξ αυτών. Εν τή οικογενεία του αρχηγού τούτου ήσαν πολλοί υιοί και ό έμπορος έιπεν εις τον πατέρα, «Διατί κρατείς πάντας τους υιούς σου εν τή έρήμω; διατί δεν στέλλεις τουλάχιστον ένα εξ αυτών εις τας προς δυσμάς του Ιορδάνου πόλεις να μάθη γραφήν και ανάγνωσιν και να τύχη καλής ανατροφής;» Οι παίδες ήκουσαν την πρότασιν και έχάρησαν, άλλ' ό πατήρ ούδόλως συνήνει εις τούτο. Μετά εν έτος ότε πάλιν ό έμπορος ήτον ό ξένος του Αραβος έγένετο πάλιν ή πρότασις παρά του ξένου τή πρότροπή του νεωτέρου υιού όστις και τοσοούτον επέμενεν ώστε ό πατήρ εκάμθη και τώ επέτρψε ν' ακολουθήση τον έμπορον εις την πόλιν του και εισήλθεν εις τό σχολειόν εν τώ τόπω εκείνω. Ταχέως έμαθεν ανάγνωσιν και λίαν προώδευσε εις πάσαν μελέτην. Ο πατήρ μετά τινά χρόνον φοβούμενος μήπως ό υιός του γίνη χριστιανός και ατιμάσει ούτω την οικογένειαν και την φυλήν του έπειψε προς ζήτησιν αυτού. Ο νέος εζήτησε να μείνη έτι άλλ' ό πατήρ επιμόνος επέταξεν αυτόν να επανέλθη εις τας σκηνάς της φυλής του, όπως και έπραξεν. Όταν ό Βεδουίνος ούτος μαθήτης έφθάεν εις την κατοικίαν του τα πάντα έφάνησαν αυτώ άλλοιωθέντα. Ο σκηνιτικός βίος απώλεσε τα δέλητρα αυτού ή έρημος ουδέν ειχε δι' αυτόν το επαγωγόν αι περι βίου ιδέαι του ήσαν διάφοροι όλοι της παιδικής του ηλικίας ειχε νέας ελπίδας, νέα όρημητήρια και νέα σχέδια, δεν ήτον εύτυχής εν τή σκηνή του ίδιου αυτού πατρός, διέμεινεν όμως επί εν έτος υπακούων τή θελήσει αυτού. Έπειτα όμως εζήτησε να επανέλθη εις τας σπουδάς του αλλά δεν τώ έπετρέπη. Η ανησυχία του ήξησε και κατέστη τώσον δυστυχής ώστε αποφάσισε να ακολουθήση το πρώτον παραδάμιον δια τον Ιορδάνην όπερ και έπραξεν. Ο νεαρός Βεδουίνος επανελθών εις τον πεπολιτισμένον βίον και λαβών ως οδηγόν αυτού τον λόγον του Θεου και ως τον κράτιστον αυτού φίλον τον Σωτήρα, κατέστη χρήσιμος και πολλά υπόσχηται. Είναι επιμελής και επιτυχώς επιδιώκει τας σπουδάς του, και ελπίζει μετ' ου πολυ να εισέλθη εις εν των άριστων παιδευτηρίων της Συρίας

και να παρασκευάση έαυτον δια το έργον εν τή έρήμω εν ό Κύριος επιτρέψη αυτώ τούτο.

Ταχέαι εισιν αι μεταβολαι κατά τας ημέρας ταύτας ίσως δε δοθή άφορη εις το τέκνον τούτο της έρήμου να ύψωση την φωνήν αυτού εν τή έρήμω του Μωάβ και εν μέσω των έρειπίων της Παλμύρας και καλέση τον άγριον ού ή χειρ είναι κατά παντός ανθρώπου να μετανοήση ήγγικε γάρ ή βασιλεία των ούρανών.» Ουκ όλίγαι Γραφαί εις Αραβικήν γλώσσαν λέγονται έτι και νυν εύρισκόμεναι εν ταις σκηναίς των άγρίων Αραβών. Ελπίζωμεν και δεηθώμεν όπως φανώσιν αγαθός σπόρος όστις να καταστήση την έρημον άνθηραν ως το ρόδον.

ΕΥΔΟΚΙΜΗΣΙΣ ΕΝ ΤΩ ΒΙΩ

Ο μαρκήσιος Χάρτιγκταν έιπεν άρτίως εν τινι όμιλία αυτού. «Η επιτυχία εν τώ βίω εζήρηται εκ πλείστων πραγμάτων ούχι δε μόνον εκ της κοινωνικής θέσεως και ανατροφής. Αυτή ήρτηται εκ της δραστηριότητος, φιλοπονίας, δυνάμεως θελήσεως, καρτερίας, επιτηδειότητος, επί πλείστων πραγμάτων τα όποια δεν δύνανται να αποκτηθώσιν δι' οιασδήποτε ανατροφής.» Τα προσόντα ταύτα δεν γεννώνται εν ήμιν κατασκευάζομεν ήμας αυτούς ως θέλομεν. Οικτιρόμεν δε τον άνδρα ή την γυναίκα ήτις δεν έχει την φιλοδοξίαν να επιτύχη εν τώ βίω. Πρέπει να έχωμεν ενώπιον ήμων σταθερώς το «πράξον το κατά δύναμιν». Η μεγάλη διαφορά μεταξύ ανθρώπων, μεταξύ των αδυνάτων και των ισχυρών, των μεγάλων και ασήμων είναι ή δραστηριότης.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΥΣΑΡΚΕΙΑΣ

Το άβλαβέστερον και άποτελεσματιώτερον φάρμακον κατά της πολυσαρκίας είναι το γάλα. Ο Δρ. Tarnier μεταχειρίζεται την θεραπειαν ταύτην ως εξής: Την πρώτην ήμεραν δίδει τα τρία τέταρτα της συνήθους τροφής και εν λίτρον γάλακτος την δευτεραν ήμεραν το ήμισυ της συνήθους τροφής και δύο λίτρα γάλακτος εν τέταρτον της τροφής και τρία λίτρα γάλακτος εν τρίτην ήμεραν ακολουθώς δε τέσσαρα λίτρα γάλακτος καθ' εκάστην και ουδέν έτερον. Πολλάκις όμως είναι καλλίτερον να λαμβάνηται μικρά ποσότης της συνήθους τροφής καθεκάστην, όπως έμποδίσθη ή εκ του γάλακτος ένδεχομένη άηδία. Έάν εκ της λήψεως του γάλακτος προέλθη διάρροια, πρέπει να παύση ή λήψις επί τινά χρόνον ειτα δε ανλαμβάνεται. Ο Δρ. Tarnier ισχυρίζεται ότι ή θεραπεία αυτή είναι πάντοτε επιτυχής, και ουδένα φέρει κίνδυνον.

ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΚΟΡΑΙΩΝ

ΔΙΑΣΗΜΟΣ περιηγητής και συγγραφεύς παρατηρεί: «Όπόταν ζών μεταξύ των Ίνδων των Κοκτώ καλουμένων, ήρώτησα ένα των αρχηγών των περι των

διαφόρων βαθμῶν τῆς προόδου τῶν ἐν ταῖς τέχναις τοῦ πολιτισμοῦ, μεταξύ ἄλλων, μὲ ἐπιληροφόρησεν ὅτι καταρχὰς διέπραξαν μέγα λάθος — ἐπέλεγον μόνον παιδας εἰς τὸ σχολεῖον. Οἱ παῖδες οὗτοι ἤρχοντο οὐκ ἄνευ νοήμονες ἀλλ' ἐνυμφερόντο ἄκωκως ἀνατέτραμμένους καὶ ἀπολιτιστούς συζύγους· τὸ δὲ ὁμοίμορφον ἀποτέλεσμα ἦν, ὅτι τὰ τέκνα πάντα ἦσαν ὡς αἱ μητέρες των! Ὁ πατὴρ ταχέως ἐγάγε πᾶν ἐνδιαφέρον διὰ τε τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα. Νῦν δὲ ἀνάγκη ζόμεθα νὰ ἐκπαιδεύωμεν τὰς κόρας διότι, ὅταν γίνονται μητέρες, ἀνατρέφουσι τοὺς υἱούς των.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΥΔΡΟΦΟΒΙΑΣ

Ὁ χρόνος μεταξύ τῆς δῆξως ζωῆς τινὸς ὑπὸ λυσσῶντος κυνὸς καὶ τῆς ἐμφανίσεως σημείων ὑδροφοβίας δένειναι ὀλιγώτερος τῶν 9 ἡμερῶν, ἀλλὰ δύναται νὰ ᾖ καὶ 9 μηνῶν. Ἡ ὑδροφοβία δύναται νὰ ἐμποδισθῇ διὰ τῆς ἐξῆς θεραπείας ἣτις πρέπει νὰ ἀρχίσῃ προτοῦ οἱ σπασμοὶ ἔλθωσιν. Πρώτη δόσις διὰ προσώπων τι εἶναι ἡμίσεια οὐγγία ρίζης ἑλενίου (*helanium elecampane*) κοπανισμένης, τεθειμένης δὲ ἐντὸς πίντας προσφάτου γάλακτος βραζομένου τοιοῦτον ὥστε νὰ μείνῃ τὸ ἡμισυ, εἶτα δὲ λαμβανομένου διὰ μιᾶς τὴν πρωτὴν νηστεία μέχρι μετὰ μεσημβρίας, ἢ τὸ πολὺ ἐλαφρὰ διαιτα μετὰ τινος ὥρας. Ἡ δευτέρα δόσις πρέπει νὰ ᾖ ἡ αὐτὴ ὡς ἡ πρώτη, πλην τοῦ ὅτι ἡ ρίζα πρέπει νὰ ᾖ δύο οὐγγίας· τρίτη δόσις ἡ αὐτὴ ὡς ἡ τελευταία, λαμβανομένη ἀνὰ ἐκάστην δευτέραν ἡμέραν. Τρεῖς δόσεις χρειάζονται καὶ οὐδεὶς ὑπάρχει πλέον φόβος. Τῆς θεραπείας ταύτης γίνεται χρῆσις ἐπὶ τσσαράκοντα ἔτη ἐν Φιλαδέλφειᾳ καὶ ἐπιπλέον μετὰ μεγάλῃς ἐπιτυχίας. Διὰ τὰ κτήνη ἡ δόσις δέον νὰ ᾖ τετρακτὶς μείζων τῆς ἀνω σημειωθείσης διὰ τὰ πρόσωπα.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκδόσει τῶν Παρισίων ἡ καλλιτεχνία διὰ τε τὴν ζωγραφικὴν καὶ γλυπτικὴν ἐβραβεύθη ὡς ἑξῆς: Ἡ Γαλλία μὲ 1421 ἐκθέματα ἔσχε 128 βραβεῖα. Ἡ Ἀγγλία μὲ 522 ἐκθέματα ἔσχε 20 βραβεῖα. Τὸ Βέλγιον 398 ἐκθέματα καὶ 20 βραβεῖα. Ἡ Αὐστρο-Οὐγγαρία 298 ἐκθέματα 17 βραβεῖα. Ἡ Ἰταλία 382 ἐκθέματα 17 βραβεῖα. Ἡ Ἰσπανία 152 ἐκθέματα 11 βραβεῖα. Ἡ Σουηδία καὶ Νορβηγία 166 ἐκθέματα 10 βραβεῖα. Ἡ Ὀλλανδία 117 ἐκθέματα, 9 βραβεῖα. Ἡ Ρωσία 195 ἐκθέματα, 9 βραβεῖα. Ἡ Ἑλβετία 142 ἐκθέματα, 5 βραβεῖα. Ἡ Πορτογαλία 27 ἐκθέματα, 4 βραβεῖα. Αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικής 143 ἐκθέματα, 4 βραβεῖα. Ἡ Δανία 85 ἐκθέματα 3 βραβεῖα. Ἡ Ἑλλάς 92 ἐκθέματα ἐν βραβείον.

* * * Ἡ πρὸς διατήρησιν τῶν ταχυδρομίων δαπάνη τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἀνήλθεν ἐπὶ ἐν ἔτος λήξαν τὸν Ἰούν. 1878 εἰς 34,164,084 δολ. ἡ δὲ ἐκ τοῦ γραμματοσήμου εἰσπραξίς εἰς 29,277,516 δολ.

* * * Ὁ πλουσιώτατος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου εἶναι ὁ W. Mackey ὅστις πρὸ τριάκοντα ἐτῶν ἦτο ἄπορος παῖς ἐν Ἰρλανδίᾳ. Πρὸ εἰκοσὶ ἐτῶν διῆλθε τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὡς κερδοσκοπὸς μεταπράτης, πρὸ δεκαετῆς δὲ ἐτῶν ἦτο χρωκὸς. Σήμερον ἐν ἡλικίᾳ τεσσαρῆκοντα πέντε ἐτῶν, ὁ κ.

Mackey κατέχει τρία ὄγδοα τῆς Βοηθῆζ (Καλλιφόρνιας) τοῦ πλουσιωτέρου ἀργυροῦχοι μεταλλείου τὸ ὅποιον ἀνεκαλύφθη ποτὲ κατὰπολαμβάνει ἐτήσιον εἰσόδημα 13,750,000 δολ. ὅπερ εἶναι ὁ τόκος πρὸς 5 τοῖς εκατὸν ἐπὶ κεφαλαίου 275,000,000 δολ. Ἡ περιουσία τοῦ Mackey αὐξάνει κατὰ 25 δολ. καθὲς λεπτόν τῆς ὥρας.

* * * Θεραπεία τῆς κακογλωσσίας. — Πότε ἡ κακογλωσσία θὰ πύση; Ὅταν οἱ ἀκούοντες ἀπέχωνται νὰ ἀκούωσι κατηγορίας. Νῦν εἰσὶ πολλοὶ τοσοῦτον εὐπιστοὶ ἐπὶ τοῦ κακοῦ, ὥστε δέχονται ὑποψίας καὶ ἐντυπώσεις κατα προσώπων τὰ ὅποια ἀγνοοῦσι, παρὰ προσώπου τὸ ὅποιον γινώσκουσιν, ὡς οὐδὲν κύρος ἔχον.

* * * Ὁ Γαμβέττα ἐν Ῥώμῃς ἐπικαλούμενος τὴν ὑποχρώσειν τῶν ἱερωμένων εἰς τὸ στρατιωτικὸν καθήκον, παρήγαγε μεγίστην ἀνησυχίαν ἐν τῷ Βατικανῷ, Ὁ ὁβόλος τοῦ ἁγίου Πέτρου ἐν Γαλλίᾳ διαρκούντος τοῦ Αὐγούστου ἀνῆλθε μόνον εἰς 500,000 φρ. ἀπέναντι 5,000,000 κατ' ἔτος.

* * * Παρατήρησέ τις τὸ ἐξῆς περὶ τῆς Κυριακῆς: ἡ Ἑλβετία, ἡ Σκωτία, ἡ Ἀγγλία καὶ αἱ Ἡνωμένας Πολιτεῖαι, αἱ χώραι αἱ τηροῦσαι τὴν Κυριακὴν, ἀποτελοῦσι σχεδὸν ὁλόκληρον τὸν γεωγραφικὸν χάρτην ἀσφαλῶς διοικουμένων χωρῶν.

* * * Ἡ Σινική κυβέρνησις ἐμπόδισε τὴν καλλιέργειαν τοῦ μύκονος μετὰ τὸ ἔτος 1879 τὴν δὲ εἰσαγωγὴν τοῦ ὀπίου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1880, τοῦτο δὲ πρὸς κατάπαυσιν τῆς φθοροποιᾶς χρῆσεως τοῦ δηλητηρίου τούτου. Οἱ διοικηταὶ τῶν ἐπαρχιῶν θέλουσι διακοφῆς τὴν χρῆσιν τούτου ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἐπὶ ποινῇ θανάτου.

* * * Ἐντὸς δεκαπενθήμερου μετὰ τὴν κατοχὴν τῆς Κύπρου ἐξ ἑταιρίαι, μετὰ κεφαλαίου 170,500,000 φρ. καταγράφησαν ἐν Ἀγγλίᾳ πρὸς διεξαγωγὴν ἐργασιῶν ἐπὶ τῆς νήσου.

* * * Διατήρησις καρπῶν. Δύναται τις νὰ διατηρήσῃ καρπούς ἐπὶ ἐν ἔτος χωρὶς ν' ἀπολέσῃαι τὸ φυσικὸν αὐτῶν ἄρωμα ἐπὶ ἐξῆς: τίθησι τοὺς καρπούς εἰς διάλυσιν σακχάρους μειγμένους μετὰ salicylic ὀξέω. Αἱ ἀναλογίαι εἰσὶν 100—500 γραμμάρια σακχάρου 2 1/2 ἕως 3 γραμμάρια salicylic ὀξέως ἐντὸς ἑνὸς λίτρου ὕδατος. Κεράσι, σταφυλαί, ἄπια καὶ λοιπὰ δύναται νὰ διατηρηθῶσιν ἐντὸς τοῦ βεστούου τούτου ἐπὶ ἐν ἔτος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΦΟΙΒΟΣ ΕΠΙΜΗΝΙΟΣ, περὶ τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς, τῆς οἰκογενειακῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς προχείρου οἰκίαν καὶ ἱατρικῆς ἐν ἐλλείψει ἱατροῦ, ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Π. Πύρρα. — Μηνιαῖον περιοδικόν. — Συνδρομὴ ἐτησίᾳ προπληρωτέα δραχ. ν. 3.

ΚΗΡΥΓΜΑ, ἐφημερίδα τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν ἐκδιδόται δις τῆς ἐβδομάδος ὑπὸ τοῦ κ. Ἡλία Βλαγοπούλου, συνδρομὴ ἐτησίᾳ δρ. ν. 5.

— Κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος θέλομεν ἐξακολουθήσει τὴν δημοσίευσιν ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς φύσεως τοῦ περὶ φωτῶν τμήματος.

— Μαθητῆς τοῦ διδασκαλείου διετῆς γυνόσκων καὶ τὴν καλλιγραφικὴν ἐντελῶς, ζητεῖ ἰδιαιτέρας παραδόσεις, δέχεται δὲ καὶ ὡς οἰκοδιδάκαλος νὰ προληφθῇ. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ τυπογραφεῖον ἡμῶν.